TORAH OHR • PARSHAS MIKEITZ • MAAMAR 10

ביאור על הנ"ל

An Explanation of the Above: "Sing and Rejoice, O Daughter of Zion"

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/mikeitz/10/

1 ביאור על הנ"ל

An explanation of the above.

2 ביאור ענין רני ושמחי בת ציון. הנה ציון לשון זכר ול' [ולשון] נקבה שהוא בחינת דכר ונוקבא

An explanation of the subject of "Sing and rejoice, O daughter of Zion." Now, "Zion" is a masculine term and a feminine term, which is the level of male and female (dechar and nukva),

דהיינו יסוד דנוק' [דנוקבא] (וירושלים הוא מל' שבמל' היא בחי' חותם כו' ובת ציון היינו כשיורדת לבי"ע לברר כו'. ורני היינו שיומשך בחי' גבורות דאימא שהן בחינת רשפי אש והסתלקות מחמת התבוננו' [התבוננות] באי"ס כו'.

that is, the Yesod (foundation) of Nukva (the feminine / Malchus). (And Jerusalem is the Malchus within Malchus; it is the level of a seal, etc. And "daughter of Zion" is when [Malchus] descends into the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah (Creation, Formation and Action) to refine, etc. And "Sing" means that the level of the Gevuros (restraints) of Imma (Binah) be drawn forth; they are the level of "flashes of fire" and of withdrawal, out of contemplation of the Infinite One (Ein Sof), etc.

ושמחי חסדים דאימא שהיא בחי' שמחה וגילוי אם הבנים שמחה כו'. וביאור ענין זה יובן בהקדים לבאר ההפרש שבין מלאכים לנשמות.

And "rejoice" is the Chasadim (kindnesses) of Imma, which is the level of joy and revelation: "the mother of the children is joyful…". The explanation of this matter will be understood by first explaining the difference between angels and souls.

הנה המלאכים אין להם רק בחי' רינה ולא שמחה שהרי אין להם עבודת ההמשכה מלמעלה למטה ע"י תומ"צ [תורה ומצות] כו') הוא בחי' גבורות והסתלקות כל בעלי השיר יוצאין בשיר כו' יוצאין מן הכלי.

Now, the angels have only the level of song (rinah) and not joy, for they do not have the service of drawing down from above to below through Torah and mitzvos, etc.) [Song] is the level of Gevuros and withdrawal: "all who have song (shir) go out with song…"; they go out of the vessel.

אך המלאכים אין להם בטול כלי שהגוף על עמדו עומד אלא שמתפעל כו'. וזו היא בחי' רנה שהיא בחי' חיצוניות שהרנה הוא ספור שבחו של מקום.

But the angels do not have nullification (bittul) of the vessel, for the body stays standing in its place, except that it is stirred, etc. And this is the level of song, which is the level of the outer dimension (chitzoniyus), for song is the recounting of the praise of the Omnipresent.

3 ועד"מ מי שעומד לפני המלך מה לו להגיד ולספר רק כשיצא לחוץ ידבר כדי להלהיב ולהלהיט כו'

By way of analogy: one who stands before the king, what has he to tell and recount? Only when he goes outside will he speak, in order to kindle and inflame, etc.

ויציאתם בשיר ותענוג שמתענגין במה שמרבין לספר בגדולת א"ס ב"ה ויוצאים ממקומם מעולם לעולם ומהיכל להיכל ומתכללין בהיכלות כו' ומרנני' [ומרננים / ומרננין] בניגונים

And their going out is with song and delight, for they delight in recounting at length the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He; and they go out of their place, from world to world and from chamber to chamber, and are absorbed into the chambers (heichalos), etc., and they sing out in melodies.

כי הניגון הוא ענין התפעלות הלב שהוא רק המשכת קול בלא דבור שהקול הוא שיוצא מן הלב בלבד קודם שמתחלק בדבור הפה

For melody is a matter of the heart's being stirred: it is only a drawing-out of voice without speech, for the voice is what comes out of the heart alone, before it divides into the speech of the mouth.

ויש כמה מיני נגון הכל לפי האהבה יש אהבה בתענוגים ויש אהבה במרירות (שמתמרמר על ריחוקו מחמת האהבה הגדולה) ויש אשר נגעה עד הנפש כו' וכיוצא בזה.

And there are several kinds of melody, all according to the love: there is "love with delights," and there is love with bitterness (one is embittered over one's distance, because of the great love), and there is [love] that has reached to the soul, etc., and the like.

ודרך כלל היא בחי' אהבה שהאהבי' [שהאהבה] כוללת כל הבחי' יומם דאזיל עם כולהו יומין עננא דאהרן כו'.

In general, it is the level of love, for love includes all the levels: "yomam" ("by day"), which goes with all the days; "the cloud of Aharon," etc.

וכמו שלא היה רק ענן א' בזכות אהרן ואעפ"כ [ואף על פי כן] הם ז' ימי סכות ז' מקיפים שמתחלקים חסד שבחסד גבורה שבחסד כו'.

Just as there was only one cloud in the merit of Aharon, and nevertheless they are the seven days of Sukkos, seven encompassing [lights] (makifim), which divide into Chesed (kindness) of Chesed, Gevurah (restraint) of Chesed, etc.

4 והנה רנה זו היא בחי' גבורות דאימא שהיא האהבה מחמת ריחוק כי לפי הריחוק כך תגדל האהבה וההמשכה ממטה למעלה ביתר שאת להיות נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות כו'. ונפשי אויתיך בלילה.

Now, this song is the level of the Gevuros (restraints) of Imma (Binah), which is love because of distance: for according to the distance, so do the love and the drawing from below to above grow, with greater intensity, so that "my soul yearns, indeed it pines, for the courts…", and "with my soul I desire You in the night."

בלילה דוקא שלא שייך להיות מתאוה אא"כ חסר לנפשו הדבר ההוא שמתאוה אליו והשגת' [אלא אם כן] ריחוק זה הוא מ"ש וצדקתך ירננו וזכר רב טובך יביעו. כי זכר והארה מרב טובך כו'.

"In the night" specifically, for it is not possible to desire unless one's soul lacks the thing one desires. And the grasp of this distance is what is written, "And they shall sing of Your righteousness," and "They shall utter the remembrance of Your abundant goodness": for [it is] a remembrance and an illumination from Your abundant goodness, etc.

5 וכמה צמצומים עד שנמשך בבחי' צדק מלכותא קדישא. ואי לזאת נכספה וגם כלתה נפשם ובטלה לאוא"ס [לאור אין סוף] השוכן ומתלבש בבחינת מל' כי אליו ולא למדותיו.

And [there are] many contractions (tzimtzumim) until it is drawn into the level of Tzedek (righteousness), the holy Malchus (sovereignty). Therefore their soul yearns and indeed pines, and is nullified to the Infinite Light (Or Ein Sof) that dwells and is vested in the level of Malchus; for [it is] to Him, and not to His attributes.

רק שאין השגתם באור א"ס אלא במה שנתלבש בבחי' מל' להיות מלך שמו נק' עליהם שזהו חיותם וקיומם כו'.

Only, their grasp of the Infinite Light is only of what is vested in the level of Malchus: that He be King, His Name called upon them, which is their life-force and their existence, etc.

6 ובזה יובן ענין רננא ברמשא מדת לילה שהמל' כשיורדת לבי"ע ובוקעת המסך כו' הנה מחמת ריחוקה כתיב אלקים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט כו'.

With this we will understand the matter of "song in the evening" (renana be-ramsha), the attribute of night: when Malchus (sovereignty) descends into the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah (Creation, Formation and Action) and breaks through the screen (masach), etc., then, because of her distance, it is written, "O G-d, do not keep silent; do not hold Your peace, and do not be still…".

ואזי היא בבחי' רינה וזמרה. וכמ"ש נתן זמירות בלילה. וזמרה זו היא התשוקה להתכלל למעלה מתרפקת על דודה כו'.

Then she is in the state of song and hymn, as it is written, "Who gives hymns in the night." And this hymn is the longing to be absorbed above, "leaning upon her beloved…".

ולכן עבודת המלאכים ג"כ ברינה שהרי נמשכים מבחי' מל' ומל' דבריאה הוא מקור וחיות המלאכים דבריאה. ומל' דיצירה וכו'.

Therefore the service of the angels is also with song, since they are drawn from the level of Malchus: the Malchus of Beriah is the source and life-force of the angels of Beriah, and the Malchus of Yetzirah, etc.

אך המלאכים אין להם אלא בחי' רינה בלבד לפי שאין מקורם אלא בחי' מל' בלבד. משא"כ נש"י [נשמות ישראל] הם כלולים מכל הפרצופים (נעשה אדם בצלמנו) או"א [אבא ואימא] זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא].

But the angels have only the level of song alone, because their source is only the level of Malchus alone. This is not so with the souls of Israel: they are comprised of all the configurations ("Let us make man in our image"): Abba and Imma (Chochmah and Binah), Z'eir Anpin (the emotive attributes) and Nukva (the feminine / Malchus).

ולכן יש להם ג"כ בחי' שמחה היא בחי' המשכה מלמעלה למטה בתומ"צ [בתורה ומצות] רמ"ח איברין דמלכא ט"ס [ט' ספירות] דז"א

Therefore they also have the level of joy, which is the level of drawing down from above to below through Torah and mitzvos: "the 248 limbs of the King," the nine Sefiros of Z'eir Anpin.

כי טפ"ט [ט' פעמים ט'] הם פ"א וג"פ [וג' פעמים] פ"א שבכל ספי' [ספירה / ספירות] יש ג' כלים פנימי חיצון תיכון הם רמ"ג וה"ח [וה' חסדים] (דאימא) המגדילים הם רמ"ח.

For nine times nine is 81; and three times 81, since in each Sefirah there are three vessels, inner, outer and middle, is 243; and [with] the five Chasadim (of Imma) that bring about growth, they are 248.

והמשכה זו בז"א אורייתא מחכמה נפקת ושרשה למעלה מן החכמה תר"ך עמודי אור שבכתר היא גלגלתא ומו"ס [ומוחא סתימאה] דא"א.

This drawing-down is in Z'eir Anpin: "the Torah issues from Chochmah (wisdom)," and its root is above Chochmah, the 620 pillars of light in Keser (the Crown), which is the skull (Gulgalta) and the hidden brain (Mocha Stima'ah) of Arich Anpin.

וכל האורות נמשכין בז"א כל ארחות הוי"ה כו'. פי' ארחות להיות הוי"ה כו' הם בחי' תרי"ג ארחין מחיוורתי כו'.

And all the lights are drawn into Z'eir Anpin: "All the paths of Havayah…". That is, "paths" for Havayah to be, etc.; these are the level of the 613 paths from the "whiteness," etc.

ונש"י [ונשמות ישראל] הם המקבלים כל האורות הנמשכי' [הנמשכים / הנמשכין] בז"א מלמעלה מעלה מכל הבחי' לפי שהם כלולים מהכל כו' כנ"ל. וזהו עבדו את ה' בשמחה להיות נמשך הוי"ה מלמעלמ"ט [מלמעלה למטה].

And the souls of Israel are the ones who receive all the lights drawn into Z'eir Anpin from the very highest of all the levels, since they are comprised of everything, etc., as explained above. This is [the meaning of] "Serve Havayah with joy": that Havayah be drawn down from above to below.

אך מ"מ באו לפניו ברננה. שא"א לבא אל המלך דהיינו להתכלל ממטלמ"ע [ממטה למעלה] אלא בבחי' רננה ברמשא מדת לילה.

Yet nevertheless, "Come before Him with song": for it is impossible to come to the King, that is, to be absorbed from below to above, except through the level of song, "song in the evening," the attribute of night.

וצדקתך ירננו בחי' צדק בלבד (שאין העלאת מ"ן [מיין נוקבין] של התחתונים מגיע רק עד המל')

"And they shall sing of Your righteousness": the level of Tzedek alone (for the raising of mayin nukvin ["feminine waters"] by the lower beings reaches only up to Malchus).

אבל המשכה מלמעלמ"ט [מלמעלה למטה] (הוא עד"מ שיבא המלך לכאן) הנה מאליו וממילא נמשך אור א"ס שלמעלה מעלה והיו הדברים האלה אשר אנכי מי שאנכי מצוך כו':

But [with] the drawing down from above to below (this is, by way of analogy, as if the king were to come here), then of itself, as a matter of course, the Infinite Light (Or Ein Sof) that is exceedingly high is drawn down: "And these words which I," Who I am, "command you shall be…".

7 ועתה נבא לביאור וטעם הפסוק הנה כשהמל' במקומה באצי' היא נק' ציון. כי ציון מל' סימן וחותם לפי שאז היא מקבלת כל האורות שלמעל' [שלמעלה] ממש הנמשכים בז"א בבחי' יסוד דילה נקודת ציון כו'.

Now we will come to the explanation and reason of the verse. When Malchus (sovereignty) is in her place in the World of Atzilus (Emanation), she is called "Zion" (Tziyon), for "Zion" is from the term tziyun, a sign and a seal, because then she receives all the lights that are truly above, which are drawn into Z'eir Anpin (the emotive attributes), in the level of her Yesod (foundation), the "point of Zion," etc.

דהיינו בחי' תומ"צ [תורה ומצות]. כי עיקר בחי' מצוה הוא במל' שהרי על ידה בא לידי גילוי בפו"מ [בפועל ממש] כו' שביאור המצוה איך ומה היא הוא בז"א וקיום המצוה היא במל'.

That is, the level of Torah and mitzvos. For the main aspect of a mitzvah is in Malchus, since through her it comes to be revealed in actual deed, etc.: the explanation of the mitzvah, how and what it is, is in Z'eir Anpin, and the fulfillment of the mitzvah is in Malchus.

8 וכגון ענין קדש לי כל בכור שהביאור הוא ענין התלבשות חכמה כו'. והקיום בפו"מ [בפועל ממש] הוא ע"י קלף הגשמי והנחה על היד והראש כו'.

For example, the matter of "Sanctify to Me every firstborn": its explanation is a matter of the vesting of Chochmah (wisdom), etc., and its fulfillment in actual deed is through the physical parchment and the placing on the arm and the head, etc.

ולכן הוא בחי' ציון וחותם שנחקקים בה כל האורות עליונים בחי' חכמה שבקדש לי כל בכור כו' נמשך ע"י הקיום בפו"מ [בפועל ממש].

Therefore this is the level of "Zion" and a seal, in which all the supernal lights are engraved: the level of Chochmah in "Sanctify to Me every firstborn," etc., is drawn down through the fulfillment in actual deed.

וזהו ענין מצות צריכות כוונה שהמצוה היא הקיום בפו"מ [בפועל ממש] והכוונה הוא בחי' האורות עליונים הנמשכין כו' (וכשמקבלת כל האורות אזי היא בבחי' שמחה)

This is the meaning of "mitzvos require intention": the mitzvah is the fulfillment in actual deed, and the intention is the level of the supernal lights that are drawn down, etc. (And when she receives all the lights, then she is in the state of joy.)

אך כשיורדת לבי"ע (שהוא בבחי' רנה וזמירות בלילה רננא ברמשא כנ"ל) אזי נק' בת ציון שאז היא יורדת ובוקעת המסך להתלבש בע' [בשבעים] שרים כדי להכניעם כענין ומלכותו בכל משלה.

But when she descends into the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah (which is in the state of song and "hymns in the night," "song in the evening," as explained above), then she is called "daughter of Zion," for then she descends and breaks through the screen (masach) to vest herself in the seventy princes in order to subdue them, as in "and His kingship rules over all."

והנה עיקר ירידתה הוא בזמן הגלות גלו לאדום שכינה עמהם שאז הוא בבחי' דבור הנפרד מהקול.

Now, her main descent is in the time of exile, "they were exiled to Edom; the Shechinah (Divine Presence) is with them," for then it is in the state of speech separated from the voice.

9 וע"כ [ועל ידי כך] נפשי אויתיך בלילה בגלות ומתרפקת על דודה כו'.

Through this, "with my soul I desire You in the night," in exile, and "leaning upon her beloved…".

אבל בזמן בהמ"ק [בית המקדש] ותרב חכמת שלמה דקיימא סיהרא באשלמותא. לא היתה המלכות יורדת בעצמה לבי"ע לברר כו' רק הבירורין נעשו ע"י ישראל בקרבנות שהיה העשן כו'. והקרבנות היו אשה ריח ניחוח כו' ונעשה יחוד עליון באצילות.

But in the time of the Holy Temple, "and the wisdom of Shlomo increased," when "the moon stood in its fullness," Malchus (sovereignty) did not descend herself into the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah to refine, etc.; rather, the refinements were done by Israel through the offerings, in which there was the smoke, etc. And the offerings were "a fire-offering, a pleasing fragrance…", and a supernal union was brought about in the World of Atzilus (Emanation).

וממילא היו מוכנעים וכפופים להקדושה כו'. ותמיד היו מיחדים השכינה למעלה כו'. ולכן לא נק' בת ציון אלא בזמן הגלות.

As a matter of course, they [the forces outside holiness] were subdued and subordinate to holiness, etc. And they [Israel] would constantly unite the Shechinah (Divine Presence) above, etc. Therefore she is called "daughter of Zion" only in the time of exile.

וע"כ בא הנביא לנחם שאעפ"כ [שאף על פי כן] לע"ל [לעתיד לבוא] תהי' [תהיה] רני ושמחי (ולא עוד אלא שתתעלה בעילוי רב עד שתהיה בבי' הבחינות יחד).

Therefore the prophet came to console: that even so, in the time to come there will be "Sing and rejoice" (and not only that, but she will be raised to a great elevation, until she is in both levels together).

והענין כי הנה יש אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] גם בלא אתעדל"ת [אתערותא דלתתא]. למעני למעני אעשה שהרי אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] הוא בפסוד"ז [בפסוקי דזמרה] וק"ש [וקריאת שמע] כו' ויש המשכת המצות קודם לכן כמו טלית כו'.

The point is that there is indeed an arousal from above even without an arousal from below: "For My sake, for My sake I will do [it]." For the arousal from below is in Pesukei deZimra and the Shema, etc., and there is the drawing-down of the mitzvos before that, such as the tallis, etc.

רק שההפרש הוא שאינו יורד ונמשך מלמעלה אלא בבחי' חיצוניות. אבל בבחי' פנימיות באו לפניו. לפניו היינו פנימית ברננה דייקא.

Only, the difference is that it descends and is drawn from above only in the outer dimension (chitzoniyus). But in the inner dimension (pnimiyus): "Come before Him"; "before Him" (lefanav) means the inner [dimension]; "with song" specifically.

10 ולע"ל [ולעתיד לבוא] הנני בא ושכנתי בתוכך ממש. והיינו בחי' נאם ה' בחי' דבור כענין שכינה מדברת מתוך גרונו של משה.

And in the time to come, "Behold, I come, and I will dwell in your midst," truly. This is the level of "declares (ne'um) Havayah," the level of speech, as in "the Shechinah (Divine Presence) speaks from within Moshe's throat."

וכענין ונתתי מטר ארצכם כו'. ונתתי עשב כו' שאומר כל אדם בק"ש [בקריאת שמע] ע"י שבא לבחי' מס"נ [מסירות נפש] באחד ובכל מאדך הרי נעשה ודברי אשר שמתי בפיך כו'.

And as in "I will give the rain of your land…", "I will give grass…," which every person says in the Shema. Through coming to the level of self-sacrifice (mesirus nefesh) at "One" and at "with all your might," there comes about "And My words which I have placed in your mouth…".

11 ועז"נ [ועל זה נאמר] האלקים יעננו בקול בקולו ש"מ [של משה] כו'. הנני בא מלמעלה למטה מאתעדל"ע [מאתערותא דלעילא] הנני אני בעצמי למעלה מעלה.

Of this it is said, "And G-d answered him with a voice": with the voice of Moshe, etc. "Behold, I come": from above to below, from an arousal from above. "Behold I" (hineni): I Myself, exceedingly high above.

ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. דהיינו מפנימית עתיק שהיא פנימית א"א כו' שם יהי' [יהיה] מעלת משיח כו'.

"My servant shall prosper; he shall be exalted and lifted up, and be very high." That is, from the inner dimension (pnimiyus) of Atik, which is the inner dimension of Arich Anpin, etc.: there will be the eminence of Mashiach, etc.

12 וע"ז ולציון יאמר איש ואיש יולד בה איש סתם. אשה מזרעת תחלה יולדת זכר. ואיש המשכה בוי"ו מאיש העליון כו'.

Through this, "And of Zion it shall be said: Man and man was born in her." "Man," unqualified: "If the woman seeds first, she bears a male." And "and man" is a drawing-down through the [letter] vav from the supernal Man, etc.

כי והוא יכוננה עליון דהיינו כי ונחה עליו רוח ה' כו'. והריחו כו'. חוטמא דפרדשקין כו'.

For "and the Most High Himself will establish her"; that is, for "the spirit of Havayah will rest upon him…", "and He will make him smell…", "the nose (chotma) of pardashkin…".

ולפי שהוא יכוננה עליון לפיכך יהי' [יהיה] הכל בחינת איש. איש ואיש יולד כו'. ולכן תהי' [תהיה] רנה ושמחה אפי' [אפילו] בת ציון בחי' שנק' בת.

And since "the Most High Himself will establish her," therefore all will be the level of "man": "Man and man was born…". Therefore there will be song and joy even [in] the "daughter of Zion," the level that is called "daughter."

איש מזריע תחלה יולדת בת נקבה (שבחינת בת שמקבלת מאתעדל"ע [מאתערותא דלעילא] תתעלה מאד שתקבל מאתעדל"ע [מאתערותא דלעילא] העליונה כי והוא יכוננה עליון כו' כנ"ל.

"If the man seeds first, she bears" a daughter, "a female." (For the level of "daughter," which receives from an arousal from above, will be greatly elevated, so that she will receive from the supernal arousal from above, for "the Most High Himself will establish her," etc., as explained above.

וע"כ תהי' [תהיה] רני ושמחי ביחד שהן בחי' העלאה והמשכה בבחי' א' שגם בבחי' שמחה היא ההמשכה שמלמעלה תהי' [תהיה] רנה כו').

Therefore there will be "Sing and rejoice" together, which are the levels of ascent and drawing-down, as one level: for even in the level of joy, which is the drawing-down from above, there will be song, etc.)

וזהו ענין נ"ח שמצותה על פתח הבית מבחוץ ברה"ר [ברשות הרבים]. כי הפתח הוא פתחו לי שערי צדק וצדקתך ירננו ומחוץ לפתח הוא בי"ע והדליקו נרות בחצרות קדשך כו'.

This is the matter of the Chanukah lamp, whose mitzvah is at the entrance of the house, on the outside, in the public domain. For the entrance is "Open for me the gates of righteousness" and "they shall sing of Your righteousness," and outside the entrance is the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah (Creation, Formation and Action): "and they kindled lights in Your holy courtyards…".

ואפי' [ואפילו] ברה"ר [ברשות הרבים] כו'. ושם ממשיכין הנ"ח שהוא ענין יחוד אור ושמן ופתילה וגוונין שבאור פנימיים ומקיפים כו' הכל ממשיכים גם למטה מטה והיינו בחי' אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] בלבד:

And even in the public domain, etc. And there they draw down the Chanukah lamp, which is the matter of the union of light, oil and wick, and the colors in the light, inner and encompassing, etc.: all of it they draw down even to the very lowest. And this is the level of an arousal from above alone.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/mikeitz/10/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok